

Republika Hrvatska
Općinski sud u Novom Zagrebu
Turinina 3
10100 Zagreb

Poslovni broj: 9 P Ob-345/2024-40

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I R J E Š E N J E

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu toga suda Ani Tomašić, u pravnoj stvari mlt. I. tužitelja Vita Čanadi, Zagreb, Karla Metikoša 7, OIB: 92021963762, zastupanog po majci i zz Jasminki Tomislavi Čanadi, OIB: 02670898243, Zagreb, Karla Metikoša 7, a ona zastupana po punomoćnici Angeli Kranjčević, odvjetnici u Zagrebu, i II. tužitelja Nike Čanadi, Zagreb, Karla Metikoša 7, OIB: 80698673046, protiv tuženika Tomislava Čanadi, Hannover, Weisse Rose 16, Njemačka, OIB: 81200701876, zastupanog po punomoćnici Lani Propadalo Duka, odvjetnici u Zagrebu, radi povišenja iznosa uzdržavanja, nakon održane glavne rasprave 9. ožujka 2026., održane u prisutnosti I. tužitelja, punomoćnice I. tužitelja, II. tužitelja, tuženika te punomoćnice tuženika, 23. travnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Mijenja se odluka o uzdržavanju iz rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj R1 Ob-629/2018 od 15. ožujka 2019. na način da otac Tomislav Čanadi, Hannover, Weisse Rose 16, Njemačka, OIB: 81200701876, na ime uzdržavanja mlt. I tužitelja Vita Čanadi, Zagreb, Karla Metikoša 7, OIB: 92021963762, umjesto dosadašnjeg iznosa od 145,99 eura mjesečno plaća iznos od 400,00 eura, počevši od dana podnošenja tužbe, odnosno od 8. studenog 2024. pa nadalje sve dok za to budu postojali zakonski uvjeti, do svakog 15. u mjesecu za tekući mjesec, na tekući račun majke i zz Jasminke Tomislave Čanadi, OIB: 02670898243, Zagreb, Karla Metikoša 7, broj IBAN HR: 4124020063104398542.

II. Mijenja se odluka o uzdržavanju iz rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj R1 Ob-629/2018 od 15. ožujka 2019. na način da otac Tomislav Čanadi, Hannover, Weisse Rose 16, Njemačka, OIB: 81200701876, na ime uzdržavanja II. tužitelja Nike Čanadi, Zagreb, Karla Metikoša 7, OIB: 80698673046, umjesto dosadašnjeg iznosa od 145,99 eura mjesečno plaća iznos od 200,00 eura, počevši od dana podnošenja tužbe, odnosno od 8. studenog 2024. pa nadalje sve dok za to budu

postojali zakonski uvjeti, do svakog 15. u mjesecu za tekući mjesec, na tekući račun II. tužitelja, broj IBAN HR: 4423400093237074028.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi I. tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 600,00 eura (šesto eura), u roku od 15 dana.

i r i j e š i o j e

Odbija se prijedlog za donošenje privremene mjere podnesen po I-II tužitelju 8. studenog 2024., kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelji su ovome sudu 8. studenog 2024. podnijeli tužbu radi povišenja iznosa uzdržavanja. U tužbi navode kako je odlukom Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj R1 Ob-629/2018 od 15. ožujka 2019. razveden brak stranaka i odobren Plan zajedničke roditeljske skrbi. Predmetnim Planom određeno je da će zajednička djeca, ovdje tužitelji stanovati s majkom, s ocem ostvarivati osobne odnose te da je otac, ovdje tuženik u obvezi doprinositi za svako dijete iznos od 149,65 € s osnove uzdržavanja. U međuvremenu su se promijenile okolnosti na temelju kojih je doneseno rješenje broj R1 Ob-629/2018 od 15. ožujka 2019., te se predlaže da otac sada doprinosi za uzdržavanje mlt. I. tužitelja iznos od 400,00 eura mjesečno, a za II. tužitelja iznos od 500,00 mjesečno.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe kako je bivšoj supruzi i djeci ostavio nekretninu koju su stekli u braku, a sve u korist zajedničke djece kako bi svako dijete imalo svoju sobu, komfor i adekvatan prostor za življenje. Tuženik je nakon razvoda braka otišao iz stana, a kredite za navedeni stan i uređenje je u cijelosti preuzeo na sebe. Unatoč teškoj financijskoj situaciji uvijek je uredno plaćao alimentaciju, aktivno plaćao razne aktivnosti zajedničke djece kao što su odlazak na ljetovanje, druženje s vršnjacima, kupovao djeci poklone, davao džeparac. Djeca su naime već nekoliko puta bila na dužem boravku kod tuženika, a koje troškove je isključivo snosio tuženik, u vidu avionskih ili autobusnih karata, karata za vlak te ostalih turističkih aktivnosti tijekom njihovog boravka kod tuženika u Njemačkoj. Također, tuženik sa djecom redovno odlazi i na godišnji odmor i ljetovanje na Hrvatskom primorju, a koje troškove ljetovanja također snosi isključivo tuženik. Tuženik ističe da u financijskom smislu aktivno sudjeluju i njegovi roditelji pa tako često I. i II. tužitelju daju džeparac. Tuženik dodatno napominje kako bivša supruga tuženika prima mjesečni dječji doplati u iznosu od 386,40 eura, a koja primanja ostvaruje isključivo na temelju zaposlenja tuženika u Republici Njemačkoj.

3. 26. veljače 2025. zaprimljen je podnesak II. tužitelja kojim isti ističe da je nakon podnošenja tužbe postigao sporazum sa svojim ocem, te smanjuje tužbeni zahtjev na iznos od 200,00 mjesečno koji potražuje s osnove uzdržavanja. Kod istih navoda II. tužitelj je ostao tijekom cijelog postupka.

4. U dokaznom postupku sud je pročitao rješenje ovog suda broj R1 Ob-629/2018 od 15. ožujka 2019. na listu 4-14, rodne listove na listu 15-16, preslike osobne iskaznice na listu 17-18, medicinsku dokumentaciju na listu 19-48, izvješća o privremenoj nesposobnosti za rad na listu 49-60, račune na listu 61-67, Ugovor o diobi bračne stečevine na listu 93-97, Ugovor o reguliranju međusobnih odnosa na listu 98-103, Ugovor o prijenosu ugovora o stambenom kreditu na listu 104-115, zemljišnoknjižni izvadak na listu 116-117, zahtjev za izravnu naplatu na listu 118-119, zahtjev za opoziv zahtjeva za izravnu naplatu na listu 120-121, rješenje HZMO na listu 122-125, obračunske isprave za isplatu plaće za majku Jasminku Tomislavu Čanadi na listu 128-141, Ugovor o darovanju nekretnina na listu 145-147, račun na listu 176, Očevidnik svih osnova za plaćanje na listu 177-204, na ročištu održanom 13. siječnja 2026. saslušao je zakonsku zastupnicu mlt. I. tužitelja, pročitao je dokumentaciju na listu 233-258 (koja iako je dostavljena nakon zaključenja prethodnog postupka, ista je bila dostavljena na njemačkom jeziku do zaključenja prethodnog postupka slijedom čega je sud istu uzeo u obzir), izjavu na listu 260, te je na ročištu održanom 9. ožujka 2026. saslušao svjedoka Čanadi Ivicu, tuženika te mlt. I. tužitelja.

5. Analizom izvedenih dokaza u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23) kao rezultata cjelokupnog raspravljanja ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

6. U čl. 2. st. 1. Zakona o parničnom postupku određeno je da u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku. Odredbom čl. 7. Zakona o parničnom postupku određeno je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a u čl. 219. istog Zakona da je u parnici svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika.

7. Predmet spora je izmjena odluke o uzdržavanju I-II tužitelja, odnosno povišenje iznosa uzdržavanje s mjesečnih iznosa od 145,99 eura za svakog od tužitelja određenih rješenjem ovog suda broj R1 Ob-629/2018 od 15. ožujka 2019., na mjesečni iznos od 400,00 eura za mlt. Vitu i iznos od 200,00 eura za Niku Čanadi, počevši od dana podnošenja tužbe pa nadalje.

8. Naime, prema odredbi čl. 285. Obiteljskog zakona (Narodne novine 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 i 156/23, dalje ObZ-a) osoba koja prima i osoba koja daje uzdržavanje može tražiti da sud povisi ili snizi iznos uzdržavanja, odluči o prestanku uzdržavanja ili promjeni.

9. Odredbom članka 307. stavak 1. ObZ-a propisano je da će u sporu o uzdržavanju sud utvrditi ukupan iznos sredstava potrebnih za uzdržavanje, a u stavku 2. da će pri procjenjivanju potreba uzdržavane osobe sud uzeti u obzir njezine prihode, imovinsko stanje, sposobnost za rad, mogućnost zaposlenja, zdravstveno stanje, te druge okolnosti o kojima ovisi odluka o uzdržavanju, a stavku 3. da će sud pri procjenjivanju mogućnosti osobe koja je dužna uzdržavati uzeti u obzir njezino imovinsko stanje, sva

njezina primanja i stvarne mogućnosti stjecanja povećane zarade, njezine vlastite potrebe i druge zakonske obveze uzdržavanja.

10. Odredbom članka 310. stavak 1. ObZ-a je propisano da roditelj s kojim dijete stanuje svoj udio u obvezi uzdržavanja djeteta ispunjava kroz svakodnevnu skrb o djetetu, a roditelji koji ne stanuju s djetetom obvezu uzdržavanja djeteta ispunjava zadovoljavanjem materijalnih potreba djeteta u obliku novčanog uzdržavanja, a u stavku 2. da svakodnevna skrb o djetetu smatra se jednakovrijednom zadovoljavanju materijalnih potreba djeteta u obliku novčanog uzdržavanja.

11. Odredbom članka 311. stavak 1. ObZ-a je propisano da ukupne materijale potrebe djeteta koje sud utvrđuje u parničnom postupku odnose se na troškove stanovanja, prehrane, odijevanja, higijene, odgoja, obrazovanja, skrbi o djetetovom zdravlju i druge slične troškove, a u stavku 2. da ukupne materijale potrebe djeteta određuju se prema životnom standardu roditelja koji ima obvezu plaćanja uzdržavanja.

12. Odredbom članka 313. stavak 1. ObZ-a je propisano da ukupne mogućnosti roditelja obveznika uzdržavanja koje sud utvrđuje u parničnom postupku odnose se na prihode i imovinsko stanje roditelja koji ima obvezu plaćati uzdržavanje u vrijeme kad se uzdržavanje određuje, u stavku 2. da roditelj koji ima obvezu plaćati uzdržavanja dužan je prikazati ukupne neto prihode u koje ulaze sva stalna i privremena novčana primanja, a u stavku 5. da novčane obveze roditelja obveznika uzdržavanja uzimaju se u obzir samo u iznimnim slučajevima ako traju dulje vrijeme i ako su nužne za zadovoljenje osnovnih životnih potreba.

13. Odredbom članka 314. stavak 1. ObZ-a je propisano da će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi odlukom odrediti minimalne novčane iznose koji predstavljaju minimum iznosa ukupnih materijalnih potreba za mjesečno uzdržavanje maloljetnog djeteta, koje je dužan platiti roditelj koji ne stanuje s djetetom.

14. Na ročištu održanom 13. ožujka 2026. zakonska zastupnica mlt. I. tužiteljica je izjavila da živi u stanu koji je u njezinom vlasništvu zajedno sa svojom sinovima, a kreditna obveza za stambeni kredit mjesečno joj iznosi 365,00 €, a s osnove drugih kredita ima još mjesečne obveze u iznosu od 650,00 €. Mjesečne režije iznose 300,00 do 400,00 €, a na prehranu za mlt. I. tužiteljicu mjesečno potroši iznos od oko 250,00 do 300,00 €. Napominje kako I. tužiteljica ima poteškoće s niskim rastom i pretilošću, te pije hormon rasta od ožujka 2025. Zbog pretilosti ima posebnu prehranu, a također ima određene alergije zbog kojih pije lijekove koji mjesečno iznose oko 30,00 €, te ima dermatitis, a na koje lijekove mjesečno potroši oko 20,00 €. I. tužiteljica pohađa državnu školu, koristi javni prijevoz koji je za srednjoškolce besplatan, ali u školi nema prehranu, slijedom čega izdvaja oko 50,00 € tjedno za prehranu kada je u školi. Tijekom svake školske godine I. tužiteljica ide na određene školske izlete, njih bude oko 5 do 10 puta godišnje, a na svaki potroši oko 10,00 €. S obzirom da je I. tužiteljica u dobi od 16 godina, ona nekada ode i u kino ili sa svojim prijateljima, te mjesečno izdvaja na navedeno oko 100,00 €. Na troškove odjeća za I. tužiteljicu mjesečno potroši do 100,00 €. I. tužiteljica ima mobitel, kompjuter, laptop i tablet, sve navedeno mu je ona kupila. I

tužitelj ide na dječje rođendane te godišnje na poklone izdvaja oko 150,00 €. Tuženik ponekad sudjeluje u troškovima izleta i matura, djeci nikada nije kupio veće darove, niti im plaća račune za mobitel, nadalje navodi da je prije znao djecu odvesti na more u apartman svojih roditelja, međutim, zadnjih nekoliko godina tome nije tako. Djeca idu jednom godišnje u Njemačku k njemu na 10 dana, taj put financira tuženik, te im jedino za Božić i rođendan uplati 50,00 €. Navodi da na ime dječjeg doplatka iz Njemačke za I.tužitelja prima 220,00 €, a u Hrvatskoj iznos od 30,00 €, te je zaposlena, a mjesečna plaća iznosi od 1.800,00 do 1.900,00 €.

15. Na ročištu održanom 9. ožujka 2026. tuženik je izjavio kako je zaposlen u Njemačkoj te ostvaruje neto plaću u iznosu od 2.047,00 €. Ima ugovor o kreditu u Njemačkoj za koji mu mjesečna rata iznosi 360,00 €, isti je sklopio prošle godine, a u obvezi ga je podmirivati još narednih 8 godina. Navodi da je navedeni ugovor o kreditu sklopio radi podmirenja dugovanja u iznosu od 40.000,00 € koje je dugovao u Republici Hrvatskoj, a radilo se o dugovanju po osnovi Dinersa, tele operatera, alimentacije, a neka dugovanja bila su još iz vremena braka s bivšom suprugom. Nema u vlasništvu nekretninu, a živi u iznajmljenom stanu zajedno sa sadašnjom suprugom, koji najam iznosi 1.000,00 € mjesečno, a režije iznose 300,00 do 400,00 € mjesečno, koji trošak supruga i on dijele po pola. Ima u vlasništvu automobil marke BMW 540 diesel, godište 2019. koji je kupljen sredstvima dobivenim od prodaje njegovog automobila i iznosa koji je dala njegova supruga. Navodi da svaki mjesec plaća iznos od 200,00 € za Niku i iznos od 200,00 € za Vitu, a Vito još svaki mjesec s osnova Familien Kasse dobiva iznos od 250,00 € mjesečno. Svoju djecu viđa dva puta godišnje, i to jedanput kada dođe u Hrvatsku, a jedanput oni dođu k njemu, a tada trošak njihovog boravka snosi u cijelosti. Nadalje navodi da Viti da oko 50,00 ili 100,00 € za svaki rođendan i Božić, te svaki put kada ga nazove da mu nešto treba, a radi se o nekoliko puta godišnje. Također je djecu svake godine vodio na more u apartman svog oca na Pagu. 2022. kupio je Viti skuter za iznos od 640,00 €, a prošle godine mu je dao iznos od 100,00 € za kupovinu pametnog sata. Navodi da njegovi roditelji pomažu djeci, a za djecu porezne olakšice koristi supruga. Zna da Vito ima alergije i da ima povećane troškove, ali ne radi se o znatno većim troškovima. Kada djeca dolaze kod njega 500,00 € iznosi samo put, a on onda snosi i sve ostale troškove. Sa Vitom se čuje jednom mjesečno, s obzirom da ga rijetko zove, a uvijek kada bi imao saznanja i kada ga on to tražio, dao bi mu polovicu iznosa za školske izlete.

16. Na ročištu održanom 9. ožujka 2026. I. tužitelj je izjavio kako je u cijelosti suglasan s iskazom svoje majke saslušane na ročištu 13. siječnja 2026. Iskazuje da je istina da mu je tuženik kupio romobil, i da je dao pola iznosa za pametni sat, nadalje navodi da mu svaki Božić i rođendan uplati iznos od oko 50,00 €, a godišnje mu otac izuzev obveze uzdržavanja da iznos od oko 150,00 €. Oca u prosjeku nazove svaka 3 – 4 mjeseca te ga traži iznos od 50,00 do 100,00 €. Kod oca su u Njemačkoj bili za Božić i Uskrs 2022. te u travnju 2025. Otac je platio put, te kada su tamo otac kupi hranu, a za odjeću su mu otac i njegova supruga dali svaki po iznos od 50,00 €, dok je ostalo podmirila majka. Kada je kod oca u Njemačkoj, nekoliko puta ide u grad s njegovom suprugom, a s ocem prošeće oko zgrade, dok nikud drugdje ne idu. Jednom ih vodio na izlet na Crno more. Unazad 3 – 4 godine ne odlazi s ocem na Pag s obzirom da

tamo nema društvo, a od kad ne žive zajedno osim romobila i pametnog sata, kao što je ranije naveo, jednom su mu njegova supruga i on dali na korištenje mobitel star 5 – 6 godina. Kada otac dođe u Hrvatsku, a to je jedanput godišnje, jednom ih odvede na večeru, a nekoliko puta rade nešto po njihovom izboru, a to je šetnja po shopping centru ili šetnja po parku.

17. Na ročištu održanom 9. ožujka 2026. svjedok Čanadi Ivica je iskazao da godišnje plaća oko 300,00 € za životno osiguranje mlt. Vite do njegove 18 godine. Tuženik uredno podmiruje uzdržavanje za oba djeteta, mlt. Viti je kupio romobil, a djeca također svake godine idu kod tuženika u Njemačku, a trošak tog putovanja snosi isključivo tuženik. Ove godine nisu bili s obzirom na postupak koji se vodi. Navodi da je Vito zadnji put bio na Pagu prije 2 godine, a kada ih je tuženik vodio na Crno more tamo nisu spavali već se radilo o izletu. Misli da je tuženik prošle godine mlt. Viti kupio pametni sat, a ne zna da bi se protiv tuženika vodila ovrha radi prisilne naplate uzdržavanja.

18. U konkretnom slučaju ispunjene su pretpostavke za povišenje uzdržavanja zbog bitno promijenjenih okolnosti u odnosu na raniju odluku o uzdržavanju (rješenje R1 Ob-629/2018 od 15. ožujka 2019.), s obzirom na protek vremena od sedam godina od ranije odluke suda do danas, porast troškova života i obrazovanja, te povećane ukupne mjesečne potrebe tužitelja, koji su sada starije životne dobi, zbog čega su se povećali troškovi njihove prehrane, odijevanja, higijenskih potreba, slobodnih aktivnosti i drugih životnih izdataka, što među strankama nije bilo sporno.

19. Nadalje valja navesti kako navodi stranaka o imovinskim odnosima istih nakon razvoda nisu predmet ovog postupka, slijedom čega su isti irelevantni.

20. U odnose na navode stranaka glede dječjeg doplatka, nesporno je tijekom postupka da zakonska zastupnica mlt. I. tužitelja s osnove dječjeg doplatka za mlt. I. tužitelja prima iznos od 250,00 mjesečno, i to 220,00 eura u Republici Njemačkoj i 30,00 eura u Republici Hrvatskoj. Međutim, člankom 1. Zakona o doplatku za djecu (Narodne novine broj 94/01, 138/06, 107/07, 37/08, 61/11, 112/12, 82/15, 58/18, 156/23) propisano je da je doplatak za djecu novčano primanje koje koristi roditelj ili druga osoba određena tim Zakonom radi potpore uzdržavanja i odgoja djece, slijedom čega dječji doplatak nije prihod djeteta u smislu čl. 291. ObZ-a, pa isti ne bi trebalo uzimati u obzir kod utvrđivanja obveze uzdržavanja. (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama Rev-1577/15, Rev-543/16, Rev-2350/14 te Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci broj U-III-2490/18 od 14. studenog 2019. prema kojoj se dječji doplatak ionako ne uračunava u zadovoljavanje prosječnih mjesečnih potreba djeteta, već predstavlja materijalnu potporu roditelja po načelu supsidijarnosti, odnosno novčano primanje roditelja radi potpore uzdržavanja i odgoja djece).

21. Sukladno Odluci Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike o minimalnim novčanim iznosima potrebnim za mjesečno uzdržavanje djece (Narodne novine br.78/2025), roditelj koji ne stanuje s djetetom dužan je za dijete od 16 godina koliko je star mlt. I. tužitelj doprinositi mjesečni iznos od 290,00 eura, a koji iznos služi za zadovoljenje najosnovnijih potreba i troškova djeteta s osnove stanovanja,

prehrane, odijevanja, higijene i dr., sve u smislu odredbe članka 311 Obz-a. Prema Tablici o prosječnim potrebama maloljetnog djeteta iz travnja 2025. minimalne potrebe za uzdržavanje djeteta u dobi od 13-18 godina, za obveznika uzdržavanja koji ostvaruje primitak u rasponu od 2.001,00 – 2.200,00 eura iznose 462,00 eura.

22. Dakle tijekom postupka je utvrđeno da je tuženik zaposlen i radi u Saveznoj Republici Njemačkoj gdje ostvaruje redovita mjesečna primanja u iznosu od 2.047,00 € neto, da stanuje u zajedničkom kućanstvu sa suprugom, da majka mlt. I. tužitelja s djecom živi u Zagrebu, da je ista zaposlena te ostvaruje redovita mjesečna primanja, a da svoj udio u obvezi uzdržavanja tužitelja ispunjava kroz svakodnevnu skrb. Nadalje da majka tužitelja za I. tužitelja ostvaruje pravo na dječji doplatak u Republici Hrvatskoj u iznosu od 30,00 eura mjesečno, te u Saveznoj Republici Njemačkoj, po osnovi rada tuženika, u iznosu od 220,00 eura mjesečno, koji predstavlja oblik potpore namijenjene uzdržavanju djeteta, a ne ispunjenje zakonske obveze uzdržavanja roditelja koji ne stanuje s djecom. Nadalje je tijekom postupka utvrđeno da tuženik ne ispunjava svoju obvezu ostvarivanja osobnih odnosa s djecom s obzirom da ih u prosjeku vidi 1-2 puta godišnje, a od prestanke bračne zajednice, dakle 2019. pa do danas izuzev uzdržavanja, koje se naplaćivalo i prisilno što je razvidno iz dostavljenih zahtjeva za izravnu naplatu, da je mlt. I tužitelju kupio romobil, dao polovicu iznosa za pametni sat, te godišnje doprinosio s iznosom od oko 150,00 eura.

23. Dakle, tuženik ostvaruje stabilna i redovita primanja u Saveznoj Republici Njemačkoj koja su viša od prosječnih primanja u Republici Hrvatskoj, te je sposoban sudjelovati s većim iznosom u uzdržavanju tužitelja. Okolnost što tuženik snosi troškove najamnine i režijskih izdataka, sama po sebi ne dovodi u pitanje njegovu mogućnost plaćanja povećanog iznosa uzdržavanja, osobito imajući u vidu da navedene troškove ne snosi sam, već ih dijeli sa suprugom s kojom živi u zajedničkom kućanstvu, pa se isti ne mogu u cijelosti smatrati isključivo njegovim osobnim opterećenjem. Okolnost da tuženik ima kredit ne utječe na zakonsku obvezu uzdržavanja maloljetnog I. tužitelja jer obveza uzdržavanja ima prioritet u odnosu na druge obveze s obzirom da je uzdržavanje maloljetnog djeteta dio sadržaja roditeljske skrbi i prvenstveno dužnost njihovih roditelja propisana odredbom članak 288. stavak 1. ObZ-a te članka 27. Konvencije. U odnosu na tuženika, potrebno je istaknuti da se radi o zdravstveno i radno sposobnoj osobi, koja je dužna uložiti dodatne napore za uzdržavanje svoje djece, dakle ovdje tužitelja, o kojima ne brine i skrbi na drugi način, pa može i mora plaćati zatražene iznose uzdržavanja, jer se radi o minimalnim iznosima uzdržavanja potrebnim za uzdržavanje djece te dobi, koji je propisan Odlukom o minimalnim novčanim iznosima potrebnim za mjesečno uzdržavanje djece te Tablicom o prosječnim potrebama maloljetnog djeteta.

24. Potrebno je ukazati i da uzdržavanje djece ima prednost pred drugim obvezama roditelja. Primarna i najveća dužnost roditelja je uzdržavati svoju maloljetnu djecu i podmiriti njihove potrebe koje im omogućavaju normalan razvoj, a zbog toga moraju iskoristiti sve svoje mogućnosti, što znači i ulagati pojačani napor pa makar i na štetu vlastitog uzdržavanja, upravo iz razloga da bi toj dužnosti mogli udovoljiti (čl. 313. st. 4. ObZ). Nadalje, ovaj sud imao je u vidu odredbu članka 3. Konvencije o pravima

djeteta („Narodne novine“ – Međunarodni ugovori 12/93 i 20/97) koja propisuje da interesi djeteta trebaju imati prednost, te odredbu članka 27. Konvencije o pravima djeteta prema kojoj odredbi svakom djetetu treba priznati pravo na standard življenja primjeren djetetovu tjelesnom, duševnom, duhovnom, ćudorednom i društvenom razvoju, a roditelji su u prvom redu odgovorni osigurati, unutar svoje sposobnosti i novčanih mogućnosti, životne uvjete nužne za djetetov razvoj.

25. Dakle, ocjena je ovog suda da u konkretnom slučaju kada se uzme u obzir sve navedeno da je zbog odrastanja i školovanja tužitelja te rasta troškova života potreban veći financijski doprinos za njihovo uzdržavanje, i unatoč činjenici da su troškovi života u Saveznoj Republici Njemačkoj zasigurno viši od onih u Republici Hrvatskoj, plaćanjem iznosa od 400,00 eura za mlt. I. tužitelja te iznosa od 200,00 eura za II. tužitelja (koji iznos povišenog uzdržavanja za II. tužitelja tijekom postupka nije bio niti sporan), tuženik neće ugroziti svoju egzistenciju.

26. U odnosu na prijedlog za donošenje privremene mjere valja navesti kako tužitelji tijekom postupka nisu ustrajali u donošenju odluke sukladno istom, dok je ovaj sud mišljenja kako tijekom postupka nisu utvrđene okolnosti koje iziskuju neophodnost i hitnost donošenja privremene mjere u ovom predmetu do pravomoćnog okončanja postupka, niti su tužitelji ukazali na postojanje istih, naročito uzimajući u obzir da tuženik trenutno uredno podmiruje obvezu uzdržavanja sukladno postojećoj sudskoj odluci, te uzimajući u obzir tvrdnje II. tužitelja da je glede iznosa uzdržavanja postigao dogovor s tuženikom, slijedom čega je odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

27. I. tužitelju je priznat trošak jednokratne nagrade za cijeli prvostupanjski postupak u iznosu od 400,00 eura sukladno Tbr. 7. toč. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 138/23 – dalje: Tarifa), te trošak pristupa na ročište 13. siječnja 2026. te 9. ožujka 2026., svako u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 7. toč. 3. Tarife), odnosno priznat mu je iznos od 600,00 eura.

28. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Zagreb, 23. travnja 2026.

Sudac
Ana Tomašić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste, putem Općinskog suda u Novom Zagrebu, na nadležni Županijski sud sukladno čl. 4. Zakona o područjima i sjedištima sudova (Narodne novine RH 21/22), pismeno u tri istovjetna primjerka.

DNA:

1. pun. I. tužitelja
2. II. tužitelj
3. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30887-0e5c0**

Kontrolni broj: **0a161-52594-5d0c6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.